

sosialurín

telf. 147 20 · 118 20

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur

Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bláðmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurín

Prent: Dimmalætting

Agnstudningur

TAD ER eingin loyna, at tað, sum merkti tað seinasta samtykta figgjarløggaruppskotið, varð tað stóra ískoytið til fiskivinnuna. Og var talan um eina hækking frá um 85 mill. kr. til um 108 mill. kr. Serstakliga var hækkingin stór til »minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna«. Her var hækkanin frá 72 mill. kr. til 80,5 mill. kr.

ORSØKIN til hesar hækkanir eru teir trupulleikar sum fiskivinnan hevur havt við lækkandi útflutningsprísum v.m. Hetta hevur soleiðis gjørt, at jättanin til ráfiskagrunnin er ætlað hækkað úr 20 mill. kr. upp í 50 mill. kr., og verður roknað við hesi upphædd at kunna halda ráfiskaprisinum í hvussu er óbroyttar.

MEN landsstýrið og lögting hava ikki hildið galdandi ískoytir til fiskivinnuna vera nóg mikið, og tí var eisini ein upphædd sett av á figgjarløgini til agnstudning, og nú hevur landsstýrið sett fram á ting uppskot um at geva 70 oyru pr. kg. í agnstudningi. Hetta uppskot var til 1. viðgerð seinasta fríggjadag.

TÁ hetta uppskot verður sett fram, so er tað tí, at ásannað verður, at stóðan hjá línuskipum og teimum sum sigla við teimum er serstakliga vánalig, serliga aftaná tað vánaliga línufiskarið seinasta vetur. Og lættast er at lætta um hjá nettupp hesi veiðu við at lata stuðul til agnið. Agn er vordíð ein stór útreiðsla hjá hesum línubátum og roknað verður við at lætta nakað um hesar útreiðslur við nevnda uppskoti. Sannast má, at her er talan um ein bata, hóast hetta uppskot ikki loysir allar trupulleikar.

HETTA er tó ikki tann besta loysnin uppá hendan spurning. Betur hevði verið um vit sjálvir kundu tikið ímóti makreli frá okkara kraftblokkabátum, so hesin kundi verið frystur til agn til ein munandi lægri pris enn tað innflutta agnið. Talan hevur leingi verið um eina agnfrystistøð, og tá hon er komin, skuldi tann besta loysnin verið fyrri at fáa biligt agn.

Teir gomlu søgdu: »Guð náði hann, ið ongan evindarmann hevði.«

Tó má eitt mark vera fyrri hesum. Ætlan mín er ikki at koma í bláðjak, men tað má harma hvønn

rættshugsandi borgara í Vági, um tey ljótu álop í Sosialinum nr. 26 og 27 á Polarfrost og á teir, ið ráða har.

Fyri árum síðan var Vágur ein av teim fremstu bygdum í landinum. Dugnamenn høvdu sett virkir á stovn, ið gövu fólki arbeiði. Hesir dugnamenn fullu frá, og virkir og annað fóru í sorl. Byggin kom í ein aldudal væl so leingi — ein kaldur gjóstur við arbeiðsloysi fór yvir tað heila, men so kom, sum skaldið sigur »vár við lýggjum vindi«, har menn við áráði og dugnaskapi fóru til verka. Teir vóru ikki føddir við

peningapósum um hálsin.

Bygdu fyrst eitt skip, síðan annað. So fóru teir undir flakavirkið — ein risafyrirteka, og sigst hetta flakavirkið at vera eitt hitt-mest nútímans í heiminum.

Flakavirkið mátti fáa skip, tí uttan skip kundi virkið ikki liva. Skipini keyptu teir eisini, og hava teir 7 skip nú, ið hoyra til virkið. Hetta gav í umsetningi í 1978 70 mill. kr. Tað vóru ikki fáar mill. av hesum, ið fullu niður í Vági.

Kommunan ger fleiri stórarbeiðir í bygdini — kundi hon gjørt tað, um

einki »Polarfrost« var? Nei!

Tað er ikki bert fólk úr Vági, ið fær arbeiði her, men eisini úr øðrum bygdum.

Øll skilafólk eru sannførd um, at hesir menn við sínum virki og skipum reistu Vágs bygd aftur á fótur.

Hetta er ein risafyrirteka, eitt roysnisbragð og ein minnisvarði, ið lýsur av áráði og dugnaskapi.

Harmiligt, at »ein fjallbrúður« kann riða so niðarlaga við sínari øvund og illsinni.

»Betur er bótandi hond enn spillandi tunga«.

Vágbingur

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brøvini.

VILJA HAVA INGEBOG FRÁ

Nú fáa vit loksins okkara aðalfund. Tað verður stuttligt at hoyra, um tað er nakar, sum hevur okkurt at klaga um frá arbeiðsplássinum hjá okkum. Polarfrost. Okkurt man tað vera, tí nú tað síðsta árið hava fleiri enn ein dottíð á tí hála og skitna gólvinum, so um tað einki annað var, so hevði verið gott at fingið tað í lag, soleiðis, at ikki

fleiri vanlukkur standast av tí. Men kanska árararnir av Polarfrost hava ikki ráð at gjalda yvirtíð til ein marn at halda gólv í reint. Vit eru tó hepnar at eiga eitt so gott og væl-virkandi fakfelag sum Fjallbrúður er. Sum eg skilji, so er tað eitt tað frægasta fakfelagið í Føroyum.

Tað hevði verið eitt verri skil har niðri á Polar-

frost, um vit høvdu havt ein so vánaligan formann, sum mannfólkið her í bygdini hevur.

Men, tiverri, tá ljóðar tað so, at summar konur vildu heldur havt okkara góðu Ingeborg Vinther frá sum formann, og heldur fingið eina í staðin fyrri hana, sum hevði hjálpt Valbergi og Poul at halda stýr á arbeiðskvinnunum. Og tað undarliga er, at

hesin sami virkisleiðari er ógvuliga væl við hesar somu kvinnur, ið standa og rotta seg saman í arbeiðstíðini. Tí tað eru tær somu, sum vilja hava Ingeborg frá.

Men eg liti á vitið og skilið hjá meirilutanum í Fjallbrúður.

Vit vita, hvat vit hava, men ikki, hvat vit fáa.

Ein fjallbrúður

STJÓRIN

Ein persónur í firmainum hevur givið leiðsluni hesa søgu undir dulnevni.

Sagan er á týskum, men av tí at nakrir av lesarunum kanska ikki skilja hetta mál, skal eg eftir besta ferimuni royna at týða hana:

Tá ið líkamið varð skapað, vildu allir líkamslutirnir verða stjórar.

Heilin segði: Tá ið tað eri eg, ið ansi eftir øllum líkamslutunum, má tað verða eg, ið skal verða stjóri.

Beinini søgdu: Tá ið tað eru vit, ið bera menniskjað, hagar tað ynskir og gera tað, ið heilin ávirkar okkum til, skula vit verða stjórar.

So komu eyguni: tá vit siggja fyrri tykkum og ávara tykkum móti vanda, mugu tað verða vit.

Síðan søgdu hjarta, lungu, hendur, oyru

o.s.fr. og at enda kom (og her kemur eitt orð, ið ikki er so vakurt at týða. Tað byrjar við r og hevur 9 bókstavir og endar við hol, so lesarin kann sjálvur royna at gita).

R...holið kravdi eisini at verða stjóri. Hetta fekk øll hini at læsa hart og halda gang, at tey hildu hugskotið nær sagt vera absurd.

R...holið bleiv í øðini av at verða til láturs. Tað lukkaði seg og noktaði at virka. Hetta færdi til, at heilin fekk fepur, eyguni skeittu og fingur pinu, beinini blivu veik, og hendurnar hingu slappar niðureftir. Hjarta og lungu fingur trupulleikar við at virka rættuliga.

At enda vendu øll sær til heilan og bóðu hann gera r...holið til stjóra.

Soleiðis gekk tað til at allir líkamslutirnir komu

at gera arbeiðið, meðan r...holið spældi stjóri og einans gav eina rúgvu av lorti frá sær.

Moralur in søguni:

Fyri at vera stjóri er tað ikki neyðugt at vera eitt geni — bert eitt r...hol.

Kr. Ab

Lesnaður
til alla
familjuna

Luttakið í almenna tjakinum
Sendið lesarabrev til Sosialin!